

Vibeke Storm Rasmussen

Hvad brænder du for i øjeblikket?

Jeg har altid interesseret mig for ældreområdet. På det politiske plan har jeg haft fokus på det medicinske- og demensområdet først i Københavns Amt og senere i region Hovedstaden. Det er begge områder med lav status i hospitalshierakiet.

Ældre er voldsomt afhængige af den bevågenhed, de folkevalgte udviser. Samtidig oplever vi en nedprioritering af de ældre i behandlingssystemet. Det bør både Regionsældrerådet og de lokale Ældreråd være meget opmærksomme på.

På det personlige plan har min fars demens og død, min mors tilbagefald, venners sygdom, død og frafald samt mine egne gebrækkeligheder med en voldsom hjerteoperation, to knæoperationer, rygsammenfald samt andre ting gjort det naturligt for mig at bruge de erfaringer og kræfter, jeg har, i arbejdet i Ældrerådet.

Hvad er du ellers engageret i?

Jeg er vant til igennem mit politiske arbejde at få systemer til at køre, at bruge lovgivningen og at skabe andre former for dialog. Ældrerådet har brug for et godt samspil med kommunen og at få den administrative hjælp, rådet har brug for – både i det almindelige arbejde med høringer – men også for at skabe nye dialogformer med den stadigt voksende ældregruppe.

Ældrerådet består af mennesker på 60+. Vi er repræsentative, vi har kræfter og problemer, der kendetegner aldersgruppen. Vi har en erfaringsmængde at øse af, selvom det går ned ad bakke både i forhold til det fysiske og tankevirksomheden.

Det er meget vigtigt at huske, at ældre har skiftende og forskellige behov.

Vi vil gerne klare os selv, måske trækker vi på naboer, venner og ikke mindst familie. Men det er ikke altid nok. I perioder må fællesskabet træde til, når hverdagen kræver det.

Det nye fokus skal være at have øje for os alle i fællesskabet. Det er både uværdigt og dumt - rent økonomisk - at lade os vælte uden at tilbyde den nødvendige hjælp.

Ja, jeg håber at kunne gøre gavn mange år endnu.

Lise Buchardt